

ز ظلم جانیان ملک بی سر

وطن جانم سرا پای تو زخمیست
همه کوها و صحرای تو زخمیست
به بالغ از چهل سال کشور ما
منازل، زیر بناهای تو زخمیست
شده اولادت آخر، تخم اسپند
چقدر این بی نوا های تو زخمیست
ز فقر و فاقگی و از، حوادث
یتیمان، بیوه زنه‌ای تو زخمیست
ز مسدود کردن درهای تعلیم
هزاران دخت رعنا ی تو زخمیست
زدست طالبان دشمن دین
مساجد، با ملا های تو زخمیست
ز ظلم جانیان ملک بی سر
کابل جان، ارگ زیبای تو زخمیست
وطن جان، از کدام دردت بگویم
همه جا قلب رعنا ی تو زخمیست
خداوندا!، رسانم روزی میهن
که بینم جمله اعدای تو زخمیست
مکن یاد "حیدری"، رنجهای کشور
که سرتا سر، همه، جای تو زخمیست
پوهنوال داکتر اسدالله حیدری

۲۰۲۲، ۷، ۱۹، سدنی